

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **J. P.**, bytem M., M., zastoupena JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem se sídlem Příběnická 12, Tábor, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ř., se sídlem Č., P., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014, čj. 046283/2014/KUSK, sp. zn. SZ 046283/2014/KUSK/2,

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně napadla žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhá se jeho zrušení. Žalovaný svým rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu ve Voticích ze dne 31. 1. 2014, čj. 2812/2014/ŽP-Bu, sp. zn. 4584/2013/ŽP-Bu. Městský úřad ve Voticích (dále jen „správní orgán I. stupně“) tímto rozhodnutím schválil k žádosti osoby zúčastněné na řízení manipulační řád pro vodní dílo – rybník Cvachov, které je umístěno na pozemcích p. č. , , , , , , , , , , , , , , v katastrálním území Mitrovice. Rybník je průtočnou vodní nádrží na vodním toku Chotovinský potok.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitkám žalobkyně uvedl, že podle vyhlášky č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních a provozních řádů vodních děl, je manipulační řád souborem zásad a pokynů pro manipulaci s vodou na vodním díle k jejímu účelnému a hospodárnému využití, ke snižování nepříznivých účinků povodní, k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla. Z toho plyne, že majetkoprávní vztahy mezi majitelem vodního díla a vlastníky stavbou vodního díla zasažených pozemků nejsou předmětem řešení

v manipulačním řádu, a tedy ani řízení o jeho schválení. Majetkoprávními vztahy se vodoprávní úřad zabývá při vydávání stavebního povolení. Pokud následně nehodlá vlastník stavby vodního díla dořešit s vlastníky pozemků zasažených stavbou konečné majetkoprávní vypořádání, je třeba vymáhat nápravu soudní cestou.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

Žalobkyně v žalobě namítla, že se správní orgány vůbec nezabývaly její námitkou, že k vodnímu dílu, jehož manipulační řád byl předmětem řízení, neexistuje přístupová komunikace. Pro manipulaci s vodou k účelům vymezeným § 1 písm. a) vyhlášky č. 216/2011 Sb. je nutným předpokladem zajištění přístupu obsluhy, vlastníka a složek integrovaného systému. Bez zajištění přístupu je vyloučena jakákoliv možnost manipulace s vodou. Ve vztahu k této otázce pak neučinily správní orgány žádná skutková zjištění, čímž porušily § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Správní orgány v rozporu s § 4 odst. 4 správního řádu neumožnily žalobkyni uplatnit její práva a oprávněné zájmy, neboť se její námitkou odmítly zabývat. Žalobkyně dále namítla, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se věcně nezabýval námitkou, že k vodnímu dílu není zajištěna přístupová cesta, kterou žalovaný nesprávně vyhodnotil jako nedořešení majetkoprávních vztahů.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že stavba vodního díla je součástí stavby dálnice D3 a byla realizována jako investice do cizí věci vyvolaná stavbou dálnice, neboť umístěním tělesa dálnice velmi pravděpodobně dojde ke změně vodních poměrů v lokalitě, protože zářez dálnice je odvodněn do Chotovinského potoka. Osoba zúčastněná na řízení uzavřela se žalobkyní před vydáním stavebního povolení nájemní smlouvy za účelem výstavby dálnice D3, konkrétně stavebního objektu 392 (rekonstrukce vodní nádrže). V územním řízení ani ve vodoprávním řízení (stavebním řízení) žalobkyně žádnou námitku neuplatnila. Schválením manipulačního řádu pak je podmíněno zahájení zkušebního provozu, resp. návazně vydání kolaudačního souhlasu. Manipulační řád splňuje veškeré náležitosti uvedené v § 2 a § 3 vyhlášky č. 216/2011 Sb. Vlastníci sousedních pozemků se mohli vyjádřit k manipulačnímu řádu, návrhy změn byly akceptovány. Při ústním jednání dne 9. 1. 2014 se žalobkyně k přístupové cestě nevyjádřila, tedy neuplatnila své připomínky včas.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení se shoduje s vyjádřením žalovaného. Dále poukázala na to, že § 60 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), upravuje povinnost vlastníků pozemků sousedících s vodním dílem umožnit vstup a vjezd na své pozemky tam uvedeným osobám. Přístup k vodnímu dílu tak je vyřešen přímo ze zákona. Požadavek na zajištění přístupové cesty k vodnímu dílu měl být uplatněn v územním či stavebním řízení, kam věcně náleží. V územním rozhodnutí ani stavebním povolení není obsažena žádná podmínka týkající se přístupové cesty k vodnímu dílu.

Žalobkyně ve své replice ze dne 13. 8. 2014 uvedla, že řízení o schválení manipulačního řádu pro vodní dílo je řízením odlišným od územního či stavebního řízení a má samostatný předmět. Nelze tak argumentovat pasivitou žalobkyně v řízeních se zcela odlišným předmětem. Není pravdou, že žalobkyně při jednání dne 9. 1. 2014 nevznesla připomínku ohledně neexistence přístupové komunikace. Z protokolu o jednání vyplývá, že žalobkyně odkázala na své písemné námítky z téhož dne, které při jednání předala správnímu orgánu I. stupně. Platnost nájemní smlouvy uzavřené žalobkyní s osobou zúčastněnou na

řízení uplynula dlouho před zahájením řízení o schválení manipulačního řádu, smlouva se netýkala pozemků nutných k zajištění přístupu k vodnímu dílu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.

Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť se má za to, že oba účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 25. 2. 2013 předložila osoba zúčastněná na řízení správnímu orgánu I. stupně ke schválení návrh manipulačního a provozního řádu pro rybník Cvachov. Manipulační a provozní řád byl zpracován společností D., spol. s r. o. v prosinci 2012. Dne 13. 12. 2013 oznámil správní orgán I. stupně, poté co osoba zúčastněná na řízení doplnila chybějící přílohy žádosti, zahájení vodoprávního řízení a nařídila ústní jednání na den 9. 1. 2014. Účastníci řízení byli poučeni, že námitky mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání. Oznámení bylo doručeno žalobkyni dne 16. 12. 2013.

Ústní jednání se konalo dne 9. 1. 2014, a to za účasti zástupkyně žalobkyně M. P.. Žalobkyně při něm odkázala na písemné vyjádření ze dne 9. 1. 2014 a dále se připojila k názoru paní K.. Paní K. přitom vyjádřila nesouhlas s manipulačním řádem, dokud nebudou vypořádány majetkové vztahy, tj. např. pronájem s Ř.. V písemných námitkách ze dne 9. 1. 2014 pak žalobkyně uvedla, že je vlastníkem pozemků, na nichž je umístěna hráz a ponechána skládka odpadů (pozemky p. č. , , ,). Konkrétně pak namítla, že skládka pod hrází na pozemku p. č. byla ponechána a hráz stojí na odpadech, se skládkou na pozemcích p. č. a bylo při stavbě manipulováno, potom byla rozhrnuta a povezena ornicí, z ponechané skládky na pozemku p. č. vede odpadní roura, z níž vytéká neznámá tekutina do výpusti. Dále uvedla, že stavba nádrže na jejích pozemcích není doposud majetkoprávně vyřešena, ač byla osoba zúčastněná na řízení na tento stav upozorňována. Nájemní smlouva na stavbu skončila již dávno, a pozemky jsou užívány neprávem. K rybníku se nedovoleně jezdí přes pozemky žalobkyně.

Dne 24. 1. 2014 předložila osoba zúčastněná na řízení správnímu orgánu I. stupně návrh manipulačního a provozního řádu doplněný dle závěru z ústního jednání. Dne 31. 1. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. 2812/2014/ŽP-Bu, sp. zn. 4584/2013/ŽP-Bu, kterým schválil manipulační řád pro vodní dílo rybník Cvachov. K námitkám žalobkyně uvedl, že správní orgán I. stupně není oprávněn řešit námitku nevypořádání majetkoprávních vztahů, neboť jde o námitku občanskoprávní povahy. Nemá vliv na manipulaci na vodním díle, neboť manipulovat s vodami na vodním díle přísluší tomu, komu bylo vydáno povolení k nakládání s vodami související s vodním dílem. Vztahy mezi vlastníky sousedních pozemků řeší § 1021 občanského zákoníku, nikoliv manipulační řád.

Žalobkyně se proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolala a namítla, že není splněna povinnost zajistit přístupovou cestu ke stavbě. To je třeba z důvodu běžného provozu, ale i případných dalších událostí (např. havarijních) nutno řešit dle stavebního zákona, nikoliv dle § 1021 občanského zákoníku, jak je uvedeno v rozhodnutí.

Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Posouzení žalobních bodů

První žalobní bod se týká otázky, zda je třeba v řízení o schválení manipulačního řádu vodního díla ověřit, že osoba oprávněná ke vzdouvání vod ve vodním díle má zajištěn přístup k vodnímu dílu.

Podle § 15 odst. 1 vodního zákona k provedení vodních děl, k jejich změnám a změnám jejich užívání, jakož i k jejich zrušení a odstranění je třeba povolení vodoprávního úřadu.

Podle § 115 odst. 1 vodního zákona, pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav.

Podle § 111 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném od 1. 1. 2013, stavební úřad přezkoumá podanou žádost (*o vydání stavebního povolení – doplněno soudem*) a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda

- a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popřípadě nebyl-li vydán územní souhlas, územním rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací,
- b) projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu,
- c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem,
- d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.

V dané věci není sporu o tom, že stavební objekty vytvářející rybník Cvachov jsou vodním dílem ve smyslu § 55 odst. 1 vodního zákona. K realizaci stavby rybníka je v souladu s § 15 odst. 1 vodního zákona zapotřebí stavební povolení. V řízení o vydání stavebního povolení se s ohledem na § 115 odst. 1 vodního zákona postupuje podle stavebního zákona.

K žádosti o vydání stavebního povolení musí žadatel připojit podle § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření anebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Z toho tedy plyne, že otázka, zda má stavebník zajištěn

soukromoprávní titul (ať již věcné, nebo obligační povahy) k provedení stavby na pozemcích, se zkoumá ve stavebním řízení. V tomto řízení se stavební úřad zabývá dále i otázkou, zda ke stavbě, na kterou má být vydáno stavební povolení, je zajištěn příjezd, což plyne z § 111 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Tyto požadavky se vztahují i na povolení stavby vodního díla.

Soud se ztotožňuje s žalobkyní v tom, že předpokladem manipulace s vodou a výkonu dalších činností upravených manipulačním řádem je zajištění přístupu, event. příjezdu k vodnímu dílu. Jde především o existenci právního titulu (ať již v podobě soukromoprávního titulu, nebo veřejného užívání), který by vlastníkově vodního díla zajišťoval přístup (event. příjezd) z veřejně přístupné komunikace k vodnímu dílu. Soud ostatně výše dovodil, že splnění tohoto předpokladu se posuzuje v rámci stavebního řízení a je podmínkou pro vydání povolení ke stavbě vodního díla.

Lze tedy uzavřít, že otázka, zda stavebníkovi (v daném případě osobě zúčastněné na řízení) svědčí soukromoprávní titul k provedení stavby vodního díla na dotčených pozemcích a dále zda ke stavbě je zajištěn přístup potřebný k řádnému užívání vodního díla, musí být posouzena ve stavebním řízení. Případné výtky proti posouzení těchto otázek bylo třeba uplatnit v žalobě proti stavebnímu povolení k vodnímu dílu, tj. rozhodnutí Městského úřadu ve Voticích ze dne 4. 1. 2008, čj. 965/07/ŽP-Bu. Z toho tedy plyne jednoznačný závěr, že v řízení o schválení manipulačního řádu vodního díla se tyto otázky neposuzují. Je tomu tak i v případě, že po vydání stavebního povolení k vodnímu dílu nastaly takové skutečnosti, v jejichž důsledku stavebník pozbyl soukromoprávní titul k realizaci stavby na pozemcích nebo přístupovou cestu k vodnímu dílu za účelem jeho užívání. Takové situace je třeba řešit soukromoprávními prostředky k vypořádání neoprávněné stavby a dále prostředky k zajištění nezbytné cesty. V této souvislosti lze poukázat na § 60 vodního zákona a nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. IV. ÚS 652/06, v němž se Ústavní soud vyjádřil k podmínkám aplikace tohoto ustanovení na obdobný případ. Přístup složek integrovaného záchranného systému na cizí pozemky je zajištěn přímo zákonem, a to § 23 odst. 2 písm. b) zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému.

Podstata manipulačního řádu je vymezena v § 1 písm. a) vyhlášky č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl, jako soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla. Obsahem vodního díla jsou kromě identifikačních údajů o vodním díle a jeho vlastníkově zejména základní požadavky, zásady a pokyny pro manipulaci s vodou na vodním díle, pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech a provádění bezpečnostních opatření, požadavky na druh, způsob, rozsah a četnost měření a pozorování na vodním díle potřebných pro manipulaci s vodou (§ 2 vyhlášky č. 216/2011 Sb.). Soud se ztotožňuje s žalovaným, že předmětem řízení o schválení manipulačního řádu je stanovení podmínek pro manipulaci s vodním dílem a zadržovanou vodou, nikoliv posouzení, zda má vlastník vodního díla právně zajištěn přístup k vodnímu dílu. Tato otázka je totiž předmětem stavebního řízení (viz výše). Správní orgány tedy nepochybily tím, že se věcně nezabývaly námitkou žalobkyně, že osoba zúčastněná na řízení nemá právně zajištěn přístup k vodnímu dílu (přes pozemky žalobkyně) a dále že část vodního díla je bez jakéhokoli právního titulu postavena na pozemcích žalobkyně. Jestliže tyto otázky nejsou předmětem řízení o schválení manipulačního řádu, pak nelze žalovanému vytýkat ani to, že nezjišťoval skutečnosti rozhodné pro jejich posouzení, tedy že rozhodnutí o schválení manipulačního řádu vychází z neúplně zjištěného skutkového

stavu. Žalobkyni nikdo nebránil v uplatnění jejích práv, o ústním jednání byla včas vyrozuměna, byla poučena o právu vznést námitky proti návrhu manipulačního řádu a o koncentraci vodoprávního řízení. Žalobkyně při jednání vznesla své námitky. Ustanovení § 4 správního řádu, jehož se žalobkyně dovolává, nelze vykládat tak, že se správní orgány mají věcně zabývat všemi uplatněnými námitkami, i když nemají žádný vztah k předmětu daného řízení. Žalobní bod je nedůvodný.

Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti, správní orgán I. stupně se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval jak námitkou, že stavba vodního díla postavená zčásti na pozemku žalobkyně není stále majetkoprávně vypořádána, tak námitkou, že k rybníku se nedovoleně jezdí přes její pozemky. K oběma uvedl, že se jedná o námitky majetkoprávní povahy, které není vodoprávní úřad oprávněn řešit a které nemají vliv na manipulaci s vodou v nádrži. V odvolání uplatnila žalobkyně již jen námitku nezajištění přístupové cesty ke stavbě pro účely běžného provozu vodního díla a pro případ havárií. Tuto námitku žalovaný reprodukoval v odůvodnění svého rozhodnutí jako námitku nedořešení majetkoprávních vztahů mezi majitelem vodního díla a žalobkyní jako vlastníci pozemku využívaného jako přístupová cesta k předmětné stavbě (str. 2, třetí odstavec), tedy naprosto korektně v souladu s obsahem odvolání a jemu předcházejících námitek. V nich žalobkyně jasně vyjádřila nelibost nad tím, že se k rybníku nedovoleně jezdí přes její pozemky. Majetkoprávní akcent této námitky je tedy zřejmý. Žalovaný k námitce uvedl, že majetkoprávní vztahy mezi vlastníkem vodního díla a vlastníky stavbou vodního díla zasažených pozemků nejsou předmětem obsahu manipulačního řádu, což dovodil z definice manipulačního řádu obsažené ve vyhlášce č. 216/2011 Sb. Majetkoprávními vztahy se vodoprávní úřad zabývá při vydávání stavebního povolení.

Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, které je třeba vnímat jako jeden celek, tak vyplývá, že se správní orgány dostatečně podrobně vyjádřily k relevanci námitky žalobkyně, že osoba zúčastněná na řízení nemá zajištěn právní titul pro užívání pozemků žalobkyně k přístupu k vodnímu dílu. Žalovaný zcela správně uvedl, že majetkoprávní vztahy, mezi něž patří nejen zajištění právního titulu pro stavbu vodního díla na pozemcích žalobkyně, ale též právní titul pro zajištění přístupu k vodnímu dílu přes pozemky žalobkyně, jsou předmětem stavebního řízení, nikoliv řízení o schválení manipulačního řádu. Rozhodnutí tak nejsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Žalobní bod je nedůvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné, a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námitky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Soud neprovedl důkaz listinami předloženými osobou zúčastněnou na řízení, neboť pro posouzení žaloby nebylo třeba doplňovat skutkový stav vyplývající z obsahu správního spisu prostřednictvím dalších důkazních prostředků. Neprovedl důkaz ani nájemní smlouvou ze dne 15. 3. 2006, jejím dodatkem ze dne 7. 6. 2007 a dopisem žalobkyně osobě zúčastněné na řízení ze dne 30. 8. 2012, jak navrhla žalobkyně, neboť těmito důkazními prostředky mají být prokázány skutečnosti nerozhodné pro posouzení žaloby (majetkoprávní vztahy mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení). Protokol o ústním jednání ze dne 9. 1. 2014 a písemné námitky žalobkyně z téhož dne jsou součástí správního spisu, z něhož soud vycházel.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému

žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Osoba zúčastněná na řízení má dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však nebyla osobě zúčastněné na řízení uložena žádná povinnost, a proto soud rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve **lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. dubna 2016

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Léblová